

dött (1879). 1880-ban Aradon, 1883-84-ben Miskolcon működött. Ez időtájban az elmeháborodás jelei mutatkoztak rajta, egy alkalommal a Lánchidról a Dunába vetette magát, de kimentették; majd 1886 jun. 10-én beszállították a Rókus-kórházba, szept. havában gondnokság alá kellett helyezni.

Szika János, magyar származású bécsi színész, sz. 1844 febr. 7-én, Pesten, megh. 1916 okt. 20-án, Bécsben. Eredetileg az orvosi pályára készült, de csakhamar pályát változtatott és legelőször a régi, pesti német színházban lépett fel jelentékeny sikerrel. „Der Goldbauer” c. darabban (1862 febr. 4.). 1866-ban Bécsbe szerződtették, a Theater an der Wien-hez, ahol a „Böregér” első előadásában, mint Eisenstein, egy csapással a bécsiek kedvencei sorába küzdötte fel magát. Magyarságát azonban sohasem tagadta meg és amikor a hetvenes években Bécsben a „Falu rossza” német fordításban bemutatóra került, Szika játszotta benne Göndör Sándor szerepét, óriási sikerrel. Legjelesebb alakításai közé tartozott még a címszerep „Egy magyar huszárkáplár Bécsben” című életképben, amelyben a híres Gallmayer Pepi partnere volt. 1874 húsvét utáni időszakban a bécsi új, Komische Oper igazgatója lett, az elbocsájtott Swoboda Albin után. Egy év múlva visszatért az An der Wien-hez, ahol 10.000 frt fizetése volt. Még ez évben a bécsi Strampfer Theatert is kibérelte. 1881-ben Csenyery Gusztáv „A falu rózsája” c. operettjének szövegét fordította németre.

Szika Adolf, operai karmester, sz. 1868 jul. 1-én, Bécsben. Édesatyjánál, majd Brucknernél és Dachsnál végezte tanulmányait. Amikor Zichy Géza intendáns lett, 1891 szept. 1-én, Sziklát a m. kir. operaházhoz szerződtette korrepetitornak. Már 1892 okt. 4-én dirigált is a „Hazánk” előadásán és akkor karmesterré léptették elő. Ebben a minőségben szinte nélkülözhetetlenné vált, mert valahányszor más karmester megbetegedett, mindig Szika „ugrott be” helyette és dirigált, próba nélkül, vagy harminc operát (köztük még a „Tristánt” is,

próba nélkül). Azonfelül érdeme, hogy bár osztrák származású (családi neve Steinberger), nemcsak hogy magyar állampolgár lett, hanem tehetségét és munkaerejét mindenkor a magyar zene kultiválásának szentelte. 1902 óta a Nemzeti Zenedében a zeneszerzéstannak rendes tanára, 1914 óta az elméleti osztályának főnöke. 1909 szept. 1. óta pedig az ujbpesti konzervatóriumnak is igazgatója. Mint zeneszerző is aratott sikereket. Balettjei: „A törpe gránátos”, koreografiáját írta: Guerra Miklós. Bem. a M. Kir. Operaház, 1903 dec. 22-én. „Álom”, fantasztikus balett 5 képben, szintén Guerra Miklóstól. Bem. a M. Kir. Operaház, 1905 febr. 9-én. „A bor nemtői” balett, még kézirat. „Magyar táncgyveleg” balett, a M. Kir. Operaházban 1907 dec. 16-án volt a bemutatója.

Sziklai Béla, színész, sz. 1894-ben, Budapesten. Színész lett 1914-ben. Atyja: Sz. Kornél (L. o.), ismert komikus volt, kinek halála után anyjával vezette a Kis Szinkört. Neje: Bodorkós Erzsébet, kivel 1919 jun. havában lépett frigyre.

Sziklai Emília, énekes színésznő, sz. Pesten. 1873 jun. 13-iki színiakadémiai vizsgáján ezt a kritikát kapta: „A „Vároteremben” szereplő fiatal özvegyet oly sikerrel játszotta, hogy nem is jöhet a növendékekkel egy mérték alá. A kisaszony mozgásában, hanglejtésében, kézmozdulataiban oly biztosság látszott, mintha nem is először lépett volna fel és nem is operai növendék volna”. (Reform). De nyilvánosan csak 1875 máj. 16-án énekelt először, Balatonfüred szinkörében rendezett hangversenyen. Fejedelmi szépsége is feltűnt; a Népszínház azonnal szerződtette. Itt az ő ajkán csendült meg az első dal a megnyitó előadásán, 1875 okt. 15-én, a „Leánykérő” Kata szerepében. Szerepei még: Germaine (Cornevillei harangok), Fiametta és Beatrice (Boccaccio), Margit (Háromcsőrű kacsa.) stb. Népszínművekben: Finum Rózsi (Falu rossza), Angyal Lízka (Tolonc), Borcsa (Kósza Jutka), Borcsa és Szilaj Kata (Vereshaju), ez utóbbiban búcsúzott el a Népszínházról,